

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 9. 2024, č. j. 10.04-000051/24-0002, a ze dne 20. 9. 2024, č. j. 10.04-000052/24-0002, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2026, č. j. 10 A 94/2024-45,

t a k t o :

- I. Lhůta k předložení plné moci udělené žalobkyní advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, stanovená usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2026, č. j. 4 As 98/2026-12, **se neprodlužuje**.
- II. Kasační stížnost **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 20. 5. 2026 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřující proti výše označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „napadený rozsudek“ a „krajský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalované o neurčení advokáta žalobkyni k poskytnutí právní služby za úplatu.

[2] Usnesením ze dne 27. 5. 2026, č. j. 4 As 98/2026-12, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku mimo jiné k doložení splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem, resp. doložení, že sama má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení uvedeného usnesení. To bylo stěžovatelce doručeno dne 1. 6. 2026, a konec lhůty tak připadl na úterý 16. 6. 2026.

[3] Podáním ze dne 15. 6. 2026, doručeným soudu o den později, požádala stěžovatelka o prodloužení lhůty k doložení splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení

advokátem, tedy k předložení plné moci udělené advokátovi k jejímu zastupování v řízení o kasační stížnosti. Žádost stěžovatelka odůvodnila tím, že dne 8. 6. 2026 požádala Českou advokátní komoru o určení advokáta k tomuto zastupování. K uvedenému podání připojila kopii žádosti a podacího lístku.

[4] Stěžovatelka v podání ze dne 15. 6. 2026 uvádí, že za vážný omluvitelný důvod, pro který žádá o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené jí advokátovi, považuje neurčení advokáta žalovanou k její žádosti.

[5] Podle § 40 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.*

[6] Nejvyšší správní soud stěžovatelkou uváděný důvod za vážný omluvitelný důvod, pro který by jí měl prodloužit lhůtu k předložení plné moci udělené jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nepovažuje. Stěžovatelce muselo být zřejmé nejen z dřívějších výzev a poučení Nejvyššího správního soudu (mimo jiné právě již z usnesení č. j. 4 As 98/2026-12), že nedoložení splnění podmínky řízení spočívající v zastupování advokátem představuje nedostatek podmínek řízení. Tato skutečnost je nadto stěžovatelce nepochybně dobře známa, neboť je opakovanou a velmi častou účastnicí řízení o svých kasačních stížnostech u Nejvyššího správního soudu, jak je známo tomuto soudu z jeho úřední činnosti (jen za období od 1. 1. 2025 do dne vydání tohoto usnesení stěžovatelka podala kasační stížnosti v 76 věcech, jak Nejvyšší správní soud ověřil ve své databázi).

[7] Z uvedeného je zřejmé, že stěžovatelka je znalá řízení o kasační stížnosti a je si vědoma požadavku na povinné zastoupení v tomto řízení. Tudíž určení advokáta žalovanou pro ni není jedinou možností, jak získat právní zastoupení. Stěžovatelka by proto neměla spoléhat výlučně na rozhodnutí České advokátní komory o její žádosti o určení advokáta, ale pokusit se sama v mezidobí vyhledat advokáta ke svému zastupování v řízení o kasační stížnosti. Naopak, s ohledem na lhůtu stanovenou Nejvyšším správním soudem a zásadu, podle níž ochrana práv náleží těm, kdo o ně dbají, je nutné, aby stěžovatelka aktivně činila kroky k vyhledání svého zástupce, a nikoliv jen pasivně vyčkávala výsledku řízení o její žádosti o určení advokáta, zvláště pak při vědomí toho, že rozhodnutí České advokátní komory o její žádosti nemusí být kladné.

[8] S ohledem na shora uvedené tudíž Nejvyšší správní soud stěžovatelce lhůtu k předložení plné moci udělené jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti neprodloužil.

[9] Nejvyšší správní soud dále dospěl k navazujícímu závěru, že stěžovatelka nesplnila povinnost vyplývající z § 105 odst. 2 s. ř. s., neboť na výzvu soudu nedoložila, že sama má vysokoškolské právnické vzdělání zvláštním zákonem vyžadované pro výkon advokacie, ani nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro své zastupování v tomto řízení.

pokračování

[10] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003-19).

[11] Jelikož nedostatek zastoupení stěžovatelky představuje nedostatek v podmínkách řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, Nejvyšší správní soud stěžovatelčinu kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl. O tomto důsledku nesplnění soudem uložené povinnosti ve lhůtě k tomu určené přitom byla stěžovatelka řádně ve výše uvedeném usnesení poučena.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[13] Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*. Stěžovatelka včas zaplatila soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti. Ta však byla odmítnuta, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl také o vrácení tohoto soudního poplatku ve výši 5.000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude soudní poplatek vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2026

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu